

AFSCHEID VAN HET DORP

De verte lokt.
de zee en 't bronzen duin
die golfd en om mijn jeugd
versmalden langzaam tot den kleinen tuin
waarin mijn moeder nu begraven ligt.

dit was haar raam, dit is de stille brink
waarlangs zij schreed in 't vroege schemeruur.
alles wat aan het leven vreugde gaf en vuur,
zij heeft het meegenomen in haar graf.

wat doe ik hier? wat kan ik hier nog doen?
mijn moeder dood, mijn vrienden ver verspreid;
en moederziel alleen loop ik de straten rond;
mijn hart is zwaar en wijd.

ik ga op weg naar onbekend verschiet,
de heuvels over, naar een stroomgebied
dat mijn verlangen stem geeft
en de koorts der poëzie weer in mij aanblaast;
meer begeer ik niet!

Kracht der verbeelding, o, begeef mij niet!
ik roep u aan met de verdorde stem
van wanhoop en ontbering, zonder u
kan ik niet verder gaan,
de weg is lang en mijne kracht gering.

ik heb om u mijn huis in as gelegd,
ik heb mijn moeder in haar graf gelegd
en ben op weg gegaan, verlaat mij niet.

in mijn bedroefde keel klopt een nieuw lied.

LEAVETAKING FROM THE VILLAGE

by Hans Marsman (1899-1940)

The distance is beckoning.
The sea and the bronze dunes
that surged about my youth
slowly contracted to the garden plot
where now my mother lies.

This was her window, this the village green
she would walk past into the early dusk.
All that gave fire and delight to life
she has taken with her to the grave.

What am I doing here? what's left for me to do?
my mother dead, friends scattered far and wide;
in total loneliness I pace the streets,
my heart heavy and vast.

I'm on my way to unfamiliar prospects,
over the hills, towards a watershed
that gives voice to my longings and once more
blows into me the fever of poetry;
more I do not desire;

O power of imagination, do not forsake me!
I am calling to you with the withered voice
of hardship and despair, for without you
I cannot go on,
the road is long and my strength scanty.

For your sake it is I have laid my house in ash,
I have laid my mother in her grave
and set out on the road; do not desert me.

In my grieving throat there throbs a new song.

translated by

Christopher Levenson